

## Kyselý déšť - Maxa, Martin

Ač náhodou znám ještě pár muž  
čas běží dál, jen mění se vkus.  
I vašeň těch dam v žalostný blues  
kde dřív býval chrám je rozbitá tvrz.

Už slyším jen pláč zklamaných zahořklých muž  
nářek co nevydá než na pár slz - kyselej déšť  
Já vím jen ztrácím čas, vždyť kyselých slz neubývá  
a můj pláč žádnou z nich nepřetaví na rubín.

Nejspíš mám zkrátka pech a namísto muž v domě skrývám  
jenom pár vahnoucích konkubín.  
Ač splatil jsem daň  
za každou z mých vášnivých dam okřídlených  
ač v dlani už mám jen několik rýh  
ač zavřel jsem krám a sklídl jen smích  
pořád mi zbývá ta poslední znich  
jen náruč má studenou jak nesmytej hřích - kyselej sníh.

Já vím jen ztrácím čas, vždyť kyselých slz neubývá  
a můj pláč žádnou z nich nepřetaví na rubín.  
Nejspíš mám zkrátka pech a namísto muž v domě skrývám  
jenom pár vahnoucích konkubín.

A tak dál ztrácím čas a nikomu nic nezazlívám  
přece vím, že není slov co přetaví škvár na rubín.  
Taky vím nejspíš proč na mě teď svým prstem kývá  
škaradý, zahořklý cherubín.